

beschikking

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector familie- en jeugdrecht

Enkelvoudige kamer

Rekestnummer: FA RK 11-664

Zaaknummer: 385979

Datum beschikking: 31 mei 2011

Wijzigen partner- en kinderalimentatie

Beschikking op het op 25 januari 2011 ingekomen verzoek, zoals aangevuld bij het op 23 maart 2011 ingekomen verzoek, van:

[REDACTED]
de man,
wonende te [REDACTED], gemeente [REDACTED],
advocaat: mr. G. Bloem te 's-Gravenhage.

Als belanghebbende wordt aangemerkt:

[REDACTED],
de vrouw,
wonende te [REDACTED],
advocaat: mr. D. van den Bout-Kuhlmann te 's-Gravenhage.

Procedure

De rechtbank heeft kennis genomen van de stukken, waaronder:

- het verzoekschrift,
- het verweerschrift,
- het aanvullend verzoekschrift,
- de brief (met bijlagen) van 4 april 2011 van de advocaat van de vrouw,
- het verweerschrift tegen het aanvullend verzoekschrift.

Op 12 april 2011 is de zaak ter terechtzitting van deze rechtbank behandeld. Hierbij zijn verschenen: partijen en hun advocaten.

Na daartoe ter terechtzitting in de gelegenheid te zijn gesteld heeft de advocaat van de man op 10 mei 2011 nog een brief (met bijlagen) ingediend.

Feiten

- Partijen zijn op 14 augustus 1997 te Voorburg met elkaar gehuwd.
- Uit dit huwelijk is het volgende thans nog minderjarige kind geboren: [REDACTED], op 13 oktober 1997 te Voorburg.
- Bij beschikking van 11 januari 2006 van deze rechtbank is – samengevat en voor zover hier van belang – de echtscheiding tussen partijen uitgesproken, bepaald dat de minderjarige haar hoofdverblijfplaats bij de vrouw zal hebben en aan de man een kinder- en partneralimentatie opgelegd van respectievelijk € 600,- per maand en € 1.400,- per maand.

- De beschikking van echtscheiding is op 23 januari 2006 in de daartoe bestemde registers van de burgerlijke stand ingeschreven.
- Bij vaststellingsovereenkomst van 23 juni 2008 zijn partijen – voor zover hier van belang – overeengekomen dat de man met ingang van 1 januari 2008 een kinderalimentatie van € 600,- per maand en een partneralimentatie van € 1.260,- per maand zal voldoen.
- Als gevolg van de wijziging van rechtswege ingevolge artikel 1:402a van het Burgerlijk Wetboek bedraagt de door de man met ingang van 1 januari 2011 te betalen kinderalimentatie € 643,48 per maand en de partneralimentatie € 1.351,30 per maand.

Verzoek en verweer

De man verzoekt – naar de rechtbank begrijpt met wijziging in zoverre van de vaststellingsovereenkomst van 23 juni 2008 en uitvoerbaar bij voorraad – de kinder- en partneralimentatie met ingang van 1 januari 2011 op nihil te stellen.

De vrouw voert verweer. Zij verzoekt – waar rechtens mogelijk uitvoerbaar bij voorraad en met kosten rechtens – het verzoek van de man af te wijzen, althans de kinder- en partneralimentatie te bepalen op zodanige bedragen als de rechtbank juist acht.

De man verzoekt aanvullend – voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad – de vrouw te veroordelen tot terugbetaling van de door hem over 2010 en 2011 aan de vrouw betaalde partneralimentatie ad respectievelijk € 16.215,60 en € 4.053,90.

De vrouw voert verweer tegen het aanvullende verzoek. Zij verzoekt – waar rechtens mogelijk uitvoerbaar bij voorraad en met kosten rechtens – het aanvullende verzoek van de man af te wijzen althans te bepalen dat de vrouw een bedrag moet terugbetalen dat de rechtbank juist acht.

Beoordeling

Het aanvullende verzoek van de man

Bij aanvullend verzoekschrift stelt de man dat partijen bij echtscheidingsconvenant van 5 december 2005 – door de man overgelegd – zijn overeengekomen dat partijen bij verdiensten van de vrouw boven een bedrag van € 1.000,- netto per maand opnieuw met elkaar in overleg zullen treden en afspraken maken over de hoogte van de partneralimentatie. De vrouw heeft nagelaten om de man te informeren over de toename van haar inkomsten. Nu het de man onbekend is hoe lang de vrouw al meer verdient dan € 1.000,- netto per maand meent hij dat de vrouw gehouden is haar salarisspecificaties over 2010 over te leggen, bij gebreke waarvan aangenomen dient te worden dat de vrouw in elk geval vanaf 1 januari 2010 geen behoefte meer heeft en dat zij de sedert 1 januari 2010 ontvangen partneralimentatie dient terug te betalen. Dit alles is reden voor de man om zijn verzoek aan te vullen met een verzoek de vrouw te veroordelen tot terugbetaling van de partneralimentatie over 2010 ad € 16.215,60 (de rechtbank stelt vast € 16.071,-) en over 2011 ad € 4.053,90.

Ter terechtzitting heeft de man desgevraagd verklaard dat hij met zijn aanvullende verzoek heeft beoogd zijn inleidende verzoek in die zin te wijzigen dat hij thans verzoekt de partneralimentatie met ingang van 1 januari 2010 en de kinderalimentatie met ingang van 1 januari 2011 op nihil te bepalen.

De vrouw verweert zich tegen dit aanvullende verzoek. Zij stelt samengevat dat waar partijen op 23 juni 2008 gewijzigde onderhoudsbijdragen zijn overeengekomen en daarbij niet is opgenomen dat de regeling waarop de man zich thans beroept onverkort wordt gehandhaafd, zij niet wist dat de hiervoor bedoelde regeling nog gold/geldt en zij daar dus geen rekening mee heeft hoeven houden. De vrouw verzoekt het aanvullende verzoek dan ook af te wijzen.

Voorts stelt de vrouw – samengevat – dat zij weliswaar meer is gaan verdienen dan € 1.000,-- per maand, maar dat zulks geen gerechtvaardigde reden is de gehele aan haar betaalde partneralimentatie terug te betalen, nu zij de aan haar verstrekte partneralimentatie in overeenstemming met haar behoefte aan levensonderhoud heeft uitgegeven. Reden voor de vrouw om ook op deze grond afwijzing van het aanvullende verzoek te verzoeken, althans de eventueel terug te betalen partneralimentatie te bepalen op een bedrag dat de rechtbank juist acht.

De rechtbank overweegt als volgt.

Partijen zijn bij echtscheidingsconvenant d.d. 5 december 2005 met betrekking tot de partneralimentatie in artikel 1.2 overeengekomen: “partijen hebben de bedragen als genoemd in artikel 1.1 in onderling overleg vastgesteld rekening houdende met de behoefte van de vrouw enerzijds en uitgaande van haar maandelijkse inkomsten ten tijde van het ondertekenen van dit convenant vastgesteld op € 850,-- netto per maand en anderzijds is uitgegaan van de winst uit de onderneming van de man ten tijde van het ondertekenen van dit convenant door partijen vastgesteld op € 75.000,-- per jaar, een en ander vóór belasting. Partijen zijn voor wat betreft de door de vrouw ontvangen partneralimentatie voorts overeengekomen dat zij de mogelijkheid heeft een bedrag van € 1.000,-- netto per maand te verdienen zonder dat dit in mindering strekt op de partneralimentatie. Bij verdiensten van de vrouw boven een bedrag van € 1.000,-- netto per maand zullen partijen opnieuw met elkaar in overleg treden en afspraken maken over de hoogte van de partneralimentatie. Zulks zal ook aan de orde zijn indien de winst van de man vóór belasting minder zal bedragen dan € 75.000,-- . “

Blijkens de overeenkomst d.d. 23 juni 2008 zijn partijen onder meer een wijziging van de partneralimentatie overeengekomen (de tekst vermeldt: “ dat tussentijds onderling een andere afspraak over de hoogte van de maandelijkse bijdrage levensonderhoud is afgesproken”), dit als gevolg van een wijziging van omstandigheden aan de zijde van de man. Nu noch uit de tekst van deze overeenkomst, noch uit hetgeen partijen hebben verklaard over de totstandkoming ervan blijkt dat partijen met de gemaakte afspraken tevens beoogd hebben het bepaalde in artikel 1.2 van het echtscheidingsconvenant te wijzigen, passeert de rechtbank de stelling van de vrouw, dat de regeling van partijen om bij verdiensten van de vrouw van meer dan € 1.000,-- netto per maand opnieuw in overleg te treden na het ondertekenen van de vaststellingsovereenkomst van 23 juni 2008 niet meer zou gelden. Er zijn geen feiten gesteld of gebleken die de conclusie rechtvaardigen dat partijen beoogd hebben méér te wijzigen dan, voor zover het betreft de partnerbijdrage, uitsluitend de hoogte van de in het echtscheidingsconvenant overeengekomen bijdrage.

Blijkens de door de vrouw overgelegde salarisspecificaties over de maanden januari-maart 2011 bedraagt het inkomen van de vrouw thans € 1.395,96 per maand. Het bruto inkomen over 2010 van de vrouw bedraagt blijkens de overgelegde aangifte over dat jaar € 22.120,--. De vrouw heeft ter terechtzitting verklaard dat zij voor 34 uur per week werkzaam is. Vaststaat dat partijen geen overleg hebben gevoerd over wijziging van de partnerbijdrage op

de voet van het bepaalde in het echtscheidingsconvenant wegens wijziging van het inkomen van de vrouw.

Aldus dient de vraag beantwoord te worden in hoeverre de vrouw gehouden is tot terugbetaling van de aan haar verstrekte partneralimentatie over het jaar 2010 ad € 16.071,--.

De vrouw heeft haar behoefte over 2005 op basis van de zogenoemde hofnorm gesteld op € 2.862,28 netto per maand. De vrouw heeft daarbij als inkomen van de man een winst uit onderneming van € 75.000,-- per jaar gehanteerd en een eigen inkomen van € 13.929,59 bruto per jaar; de rechtbank wijst op de door de vrouw bij haar verweer tegen het aanvullend verzoekschrift overgelegde behoefteberekening. Over 2010 bedraagt de (geïndexeerde) behoefte van de vrouw € 3.222,44 netto per maand.

Nu een en ander door de man niet, althans onvoldoende gemotiveerd is weersproken, moet vastgesteld worden dat het eigen inkomen van de vrouw over 2010 (afgerond € 17.000,-- netto) en de door de man verstrekte alimentatie (€ 16.071,-- bruto) tezamen de behoefte van de vrouw niet heeft gedekt. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat van de vrouw in redelijkheid niet kan worden gevergd de door haar ontvangen partnerbijdragen over 2010 geheel of gedeeltelijk terug te betalen. Aangenomen dient te worden dat indien overleg zou zijn gevoerd, dit niet tot een wijziging van de overeengekomen partnerbijdrage zou hebben moeten leiden als gevolg van een inkomenswijziging aan de zijde van de vrouw. Het aanvullend verzoekschrift is voorts ingekomen op 23 maart 2011, zodat de vrouw niet eerder met een wijziging van de partnerbijdrage over 2010 rekening heeft kunnen en moeten houden, zodat er naar het oordeel van de rechtbank ook geen reden bestaat voor wijziging van de partnerbijdrage over 2010 wegens een wijziging van het inkomen van de zijde van de man. De vrouw is naar het oordeel van de rechtbank om die reden, en in aanmerking genomen het consumptieve karakter van de partnerbijdrage, evenmin gehouden tot terugbetaling van de ontvangen bijdrage. Het aanvullende verzoek van de man wordt derhalve afgewezen.

Het verzoek om nihilstelling van de onderhoudsbijdragen met ingang van 1 januari 2011
Hier stelt de man – samengevat – dat zijn bedrijf (B.V.) een zware tijd doormaakt en dat hij feitelijk sinds december 2010 geen opdrachten en derhalve geen inkomsten meer heeft. De man is werkzaam geweest als projectmanager/adviseur bij het opzetten van werkgelegenheidsprojecten door werkgevers. Tot op heden is het verwerven van nieuwe opdrachten niet gelukt en sollicitaties op vaste banen hebben evenmin resultaat opgeleverd. De man teert in op zijn vermogen en heeft geld moeten lenen, onder meer omdat het huis van zijn overleden ouders in 2010 met een restschuld van € 120.000,-- is verkocht en de man een schuld van € 60.000,-- bij zijn zus heeft moeten aangaan. Aldus heeft de man met ingang van 1 januari 2011 geen draagkracht meer voor de partner- en kinderalimentatie.

Bovendien stelt de man dat hij gehoord heeft dat de vrouw een fulltime baan heeft en derhalve in eigen levensonderhoud kan voorzien. Omdat de vrouw geen inzage geeft in haar inkomsten, kan haar behoefte niet worden vastgesteld. Aldus schat de man die behoefte op nihil, daarbij voorts opmerkend dat van de vrouw verwacht mag worden dat zij zich adequaat inspant om in eigen levensonderhoud te voorzien.

De vrouw voert verweer dat hierna – voor zover nodig – zal worden besproken.

De rechtbank overweegt als volgt.

Voor zover de man de behoefte van de vrouw heeft betwist, gaat de rechtbank op basis van hetgeen hierboven over die behoefte is overwogen daaraan voorbij. Anders dan de man heeft betoogd, kan naar het oordeel van de rechtbank niet vanuit worden gegaan dat de vrouw in redelijkheid in staat moet worden geacht een hoger inkomen te genereren dan zij thans doet. Dit nu er naar het oordeel van de rechtbank vanuit moet worden gegaan dat de vrouw 34 uur per week werkzaam is (bij [REDACTED]) gezien de door haar overgelegde salarisspecificaties. Bovendien heeft de vrouw alleen de zorg over het minderjarige kind van partijen.

De behoefte van de minderjarige aan een bijdrage van de man van € 643,48 staat als niet weersproken vast.

Met betrekking tot de financiële draagkracht van de man overweegt de rechtbank als volgt. De man heeft na de terechtzitting de jaarstukken over 2010 van [REDACTED] en [REDACTED] overgelegd, alsmede de fiscale rapporten 2010 aangifte IB van hem en zijn nieuwe partner. Het resultaat uit onderneming van [REDACTED] over 2010 bedraagt € 118.062,--. Blijkens deze jaarstukken is bij een ondernemingsvermogen van € 144.117,-- sprake geweest van privé-opnamen van € 149.617,--, waardoor de stand per 31 december 2010 € 5.500,-- negatief bedraagt. Het resultaat van [REDACTED] bedraagt € 885,-- negatief (ten opzichte van € 701,-- negatief in 2009). Blijkens de aangifte IB over 2010 bedraagt de belastbare winst uit onderneming € 100.684,-- en het inkomen uit arbeid € 6.297,--. De schulden van de man belopen blijkens het rapport per 31 december 2010 in totaal € 249.613, -- bestaande uit een hypotheekschuld in verband met de [REDACTED] ad € 145.200,-- en overige schulden (o.a. aan de B.V. en de zus van de man) ten bedrage van € 104.413,--.

De rechtbank is van oordeel dat ervan dient te worden uitgegaan gelet op de door de man overgelegde sollicitatiebrieven in samenhang gezien met zijn verklaringen ter terechtzitting dat de man sinds 1 januari 2011 noch als zelfstandig ondernemer, noch als dga, noch als werknemer inkomsten genereert.

De rechtbank gaat er, gezien de branche waarin de man werkzaam is - projectmanagement/advies op het gebied van onder meer leer-werktrajecten - in samenhang gezien met de gevolgen voor de arbeidsmarkt in algemene zin van de thans bestaande economische situatie in Nederland, vanuit dat geen sprake is van een de man te verwijten, oftewel door eigen toedoen teweeggebrachte, inkomensvermindering. Gelet hierop houdt de rechtbank geen rekening met verdien capaciteit van de man.

De rechtbank overweegt ten overvloede dat van de man, voor zover hier relevant gelet op zijn onderhoudsverplichtingen, mag worden verwacht zich in te spannen om op korte termijn inkomen uit arbeid te genieten. De man dient de vrouw ter zake te informeren.

Weliswaar beschikt de man over enig vermogen, namelijk in de vorm van onroerend goed (de door de man verhuurde woning aan de [REDACTED] te [REDACTED] en de, door hemzelf bewoonde en thans te koop staande, woning aan [REDACTED] te [REDACTED]), dit vermogen is niet liquide. Na verkoop van de door de man bewoonde woning komen er gelden vrij, maar onzeker is wanneer van verkoop sprake zal zijn.

De rechtbank acht het, gelet op de saldi van door de man overgelegde rekeningafschriften en het feit dat de man de woning die hij zelf bewoont te koop heeft gezet, ook niet aannemelijk dat de inkomsten uit verhuur de lasten overstijgen, althans zodanig overstijgen dat hiermee bij de bepaling van de financiële draagkracht van de man rekening dient te worden gehouden.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft de man in het licht van de betwisting van de vrouw de noodzaak tot verkoop van de woning van zijn ouders niet aangetoond en daarmee evenmin de noodzaak van het aangaan van schulden in dit verband. De keuze van de man heeft, in het bijzonder gezien het positieve bedrijfsresultaat van de man over 2010, welk resultaat zonder de verkoop van de woning van de ouders van de man mogelijk ten behoeve van de vrouw en de minderjarige had kunnen worden aangewend, verstreckende consequenties voor de vrouw. Onder meer heeft zij ter terechtzitting verklaard ook haar woning te koop te hebben gezet. Deze omstandigheden laten evenwel onverlet dat thans geen sprake is van inkomen en evenmin van vermogen waarop de man in redelijkheid geacht kan worden in te teren. Dit nog daargelaten de omvang van schulden van de man. Niet is voorts gesteld of gebleken dat de situatie waarin de man verkeert als gevolg van genoemde verkoop vatbaar is voor herstel. Tegen deze achtergrond gaat de rechtbank voorbij aan de stelling van de vrouw dat de gevolgen van de verkoop van die woning voor rekening van de man dienen te blijven.

Op basis van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat de man op dit moment geen draagkracht (meer) heeft voor enige onderhoudsbijdrage. De rechtbank zal – als gebruikelijk – de bijdragen met ingang van de eerste van de maand volgend op de dag van indiening van het verzoekschrift op nihil bepalen. Ten overvloede overweegt de rechtbank dat partijen in overleg dienen te treden over opnieuw te wijzigen bijdragen zodra de man inkomen uit arbeid genereert en/of zijn woning is verkocht.

Ingangsdatum

Gelet op de datum van indiening van het verzoekschrift zal de rechtbank de ingangsdatum bepalen op 1 februari 2011. In het licht van het consumptieve karakter van de onderhoudsbijdragen en de gevolgen voor de vrouw, in aanmerking nemende haar financiële positie, van een terugbetalingsverplichting, zal de rechtbank tevens bepalen dat zij eventueel teveel ontvangen bijdragen niet behoeft terug te betalen.

Beslissing

De rechtbank – met wijziging in zoverre van de vaststellingsovereenkomst van 23 juni 2008 – :

bepaalt de door de man met ingang van 1 februari 2011 te betalen uitkering tot levensonderhoud van de vrouw en de bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding van de minderjarige op nihil;

bepaalt dat de vrouw niet gehouden is tot terugbetaling van eventueel teveel ontvangen bijdragen;

verklaart deze beschikking tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

wijst af het meer of anders verzochte.

Deze beschikking is gegeven door mr. M.C. Ritsema van Eck-van Drempt, tevens kinderrechter, bijgestaan door P.B. Devilee als griffier, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 31 mei 2011.

